

Nam Phi kỷ niệm

Trần Gia Hưng – Tổng giám đốc

Chúng tôi đến phi trường Johannesburg vào lúc tờ mờ sáng trong thời tiết giá lạnh của nền nhiệt độ đang xuống thấp nhất trong ngày. Cuộc hành trình sau chặng bay 12 tiếng xuyên qua Ấn Độ Dương mặc dù đã làm cho các thành viên trong đoàn khá mệt mỏi nhưng tâm trạng ai nấy cũng hào hứng khi lần đầu tiên đặt chân đến miền đất châu Phi huyền bí.

Đón chúng tôi là hai người Nam Phi da trắng, anh chàng Jame đẹp trai và Claire béo tròn vui tính, họ là người bạn đồng hành của chúng tôi trong những ngày lưu trú ở đất nước Nam Phi.

Xe đưa chúng tôi về khách sạn xuyên qua thành phố rộng lớn và mang lại cho chúng tôi một cảm giác thân thiện, yên bình, khác với những gì mà chúng tôi được biết về nơi đây.

Khách sạn, nói đúng hơn là một nhà khách được thiết kế theo phong cách độc đáo, được pha trộn từ những vật liệu truyền thống của Châu Phi. Các bức tường được đắp bằng đất mai lớp cỏ và nội thất được thiết kế, trình bày theo phong cách Châu Âu cổ xưa (phong cách của những người Hà Lan đầu tiên đến khai phá vùng đất này).

Đặc biệt, trên tường treo la liệt đầu những con thú chiến lợi phẩm từ những chuyến đi săn của chủ nhân ngôi nhà.

Ngày đầu tiên ở Nam Phi, chúng tôi được anh chàng Jame dẫn đi tham quan thành phố Johannesburg và thủ đô Petroria. Hai thành phố nằm gần sát nhau và khá hiện đại với đường phố rộng rãi và thoáng đãng, các trung tâm thương mại lớn nằm cạnh nhau, World Cup vừa kết thúc ở Nam Phi nên không khí lễ hội vẫn còn vương lại trên các đường phố và trên gương mặt của các chàng trai cô gái ở xứ sở này với câu cửa miệng "viva sould africa".

Điều làm chúng tôi ngạc nhiên là trung tâm hành chính và quảng trường ở đất nước giàu có bậc nhất châu Phi này khá khiêm tốn, có lẽ chỉ to bằng một trung tâm cấp tỉnh ở Việt Nam. Qua đây, chúng tôi được biết người Nam Phi dành nhiều ngân sách tài chính để xây dựng cơ sở hạ tầng, còn nhà cửa và các công trình công cộng chỉ ở mức dùng vừa đủ.

Ngày thứ hai ở Nam Phi, chúng tôi được đưa đến một khu vui chơi giải trí với những trò chơi gây cảm giác mạnh. Chiếc trực thăng đã đưa chúng tôi bay một vòng quanh bầu trời thành phố. Từ

trên cao nhìn xuống thành phố Johannesburg rất rộng nhưng nhà cửa chủ yếu dạng biệt thự sân vườn, nhiều nhà còn có bể bơi riêng. Mỗi khu đều có tường bao xung quanh và hàng rào điện bên trên. Thành phố mang dáng dấp của một đô thị có phong cách thiết kế của Châu Âu hơn là vùng đất Châu Phi đầy nắng và gió cát. Ngay bên cạnh khu vui chơi là bảo tàng Apartheid, đây là nơi trưng bày nhiều hình ảnh của ông Nelson Mandela, người đã đấu tranh chống chủ nghĩa phân biệt chủng tộc, đưa Nam Phi thoát khỏi thời kỳ đen tối để người da đen có quyền bình đẳng như hiện nay. Đi xa khỏi trung tâm thành phố lớn nhất Châu Phi chúng tôi bắt gặp vô số những ngôi nhà lụp xụp của dân bản địa. Có lẽ với những ngôi nhà thấp lè tè lợp mái tôn và diện tích không hơn 10m² cho một hộ gia đình đã khiến cho tôi thấy họ nghèo hơn nông thôn ở nước ta rất nhiều lần. Đây cũng là một minh chứng cho sự chênh lệch mức sống giữa hai vùng là một khoảng cách rất xa, có lẽ cũng là hậu quả của thời kỳ phân biệt chủng tộc kéo dài nhiều thập kỷ.

Ngày thứ ba chúng tôi được đưa đến Safari, khu bảo tồn thiên nhiên lớn của Nam Phi nằm giữa một vùng hoang mạc rộng lớn. Trên đường đi chúng tôi gặp rất nhiều những khu khai thác mỏ rộng lớn và đây cũng chính là nguồn cung cấp chính cho sự phồn vinh của đất nước cực Nam Phi Châu này. Khu bảo tồn thiên nhiên hiện ra trước mắt chúng tôi giữa những dãy núi thấp trập

trùng với những đồng cỏ vàng xuôn và xơ xác vì bây giờ đang là mùa đông và cũng là mùa khô ở Nam Phi.

Trên những chiếc xe Jeep mui trần, Jame và Claire đưa chúng tôi đi xuyên qua cánh rừng với những đàn thú hoang dã ung dung gặm cỏ ven hồ, hoặc trên những trảng cỏ mênh mông. Nằm cạnh khu bảo tồn thiên nhiên có một khu nghỉ dưỡng được gọi là Star City

(Thành phố ngôi sao), đó là một tổ hợp gồm Resort khách sạn, khu vui chơi, sòng bài và sân Golf nằm trên một ốc đảo xanh giữa một vùng hoang

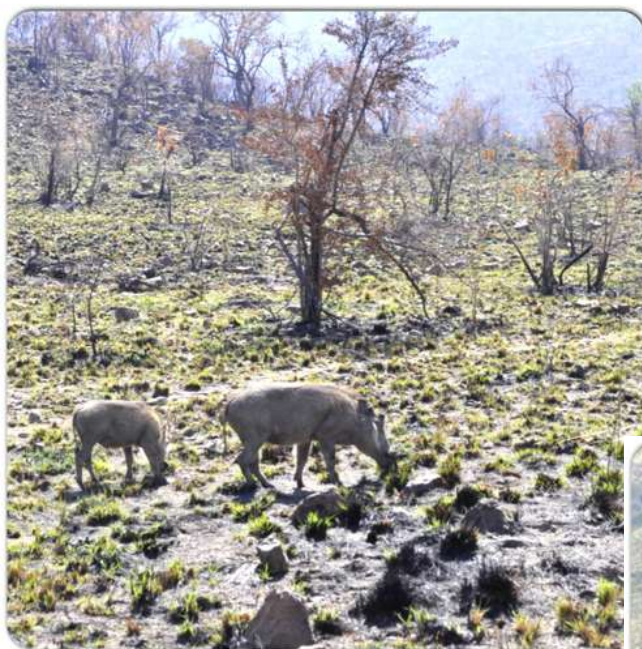
mạc khô xác. Những thảm cỏ xanh mướt, bao quanh là khu rừng nhiệt đới với rất

nhều đàn chim bay lượn. Nam Phi được đánh giá là một trong những quốc gia bảo vệ môi trường tốt nhất thế giới nên hằng năm có rất nhiều hội nghị về bảo vệ môi trường và các khóa học về môi trường được tổ chức ở đây. Chúng tôi ghé vào khu casino thuộc tổ hợp khách sạn khu nghỉ dưỡng này, không ngờ rằng ở một nơi hoang vu như thế này mà song bạc khá đông, rất nhiều người đủ các màu

da khác nhau đang say sưa sá phạt. Có lẽ trong số đó cũng có rất nhiều du khách vừa đi ngắm cảnh thiên nhiên hoang dã vừa tranh thủ tìm cơ hội may mắn, hoặc đơn giản là thỏa mãn máu đỏ đen của mình. Lạc bước vào đây mới thấy rằng thế giới có quá nhiều điều bất công khi ở ngoài kia, với chỉ một bức tường ngăn cách

nhưng ở khu định cư nghèo nàn của người da đen, những đứa trẻ còi cọc vì thiếu ăn và chết vì suy dinh dưỡng thì ở đây có biết bao nhiêu người sẵn sàng bỏ ra hàng chục nghìn đô chỉ để thỏa mãn nhu cầu giải trí của mình.

thủ đô khoảng 400km. Chúng tôi đi qua những vùng nông thôn rộng lớn với rất nhiều trang trại chăn thả gia súc nằm trên những cánh đồng cỏ mênh mông. Mỗi trang trại ở đây rộng tầm vài hecta đến hàng trăm hecta, với hàng trăm đến hàng nghìn gia súc được chăn thả. Thỉnh thoảng ngoài những khu định cư nghèo khổ của người da đen, chúng tôi còn đi qua những thị trấn nhỏ của

Ngày thứ tư chúng tôi được đưa đến khu vực săn bắn nằm cách

người da trắng có vẻ sung túc hơn, thấp thoáng nhà thờ trường học và bệnh viện mang dáng dấp của một thị trấn Châu Âu.

Hai người hướng dẫn viên của chúng tôi vừa lái xe vừa nói chuyện rôm rả và giới thiệu cho chúng tôi những vùng đất đã đi qua và cả những nét đặc trưng văn hóa của Nam Phi. Ở đây hầu như khá nhiều người sử dụng thành thạo Tiếng Anh, còn ngôn ngữ bản địa là tiếng Hà Lan cổ và các tiếng thổ ngữ của người da đen như Zulu, Xhosa, Afrikaans v..v... Ở Nam Phi có đến hơn chục ngôn ngữ chính thống được Nhà Nước coi như là ngôn ngữ quốc gia. Đây có lẽ là biện pháp vừa bảo tồn văn hóa truyền thống của các bộ tộc vừa giữ gìn đoàn kết dân tộc của đất nước.

Nơi chúng tôi đến là một trang trại nằm giữa vùng rừng núi hoang vu, trước đây là một trang trại bảo tồn của tù nhân với diện tích khá rộng khoảng 10.000ha bao gồm cả những cánh đồng cỏ và một dãy núi trải dài khoảng 10km. Chiều hôm đó sau khi nghỉ ngơi, chúng tôi được dẫn đi thử súng ở một thung lũng gần đây. Để làm quen với việc săn bắn, tôi được các huấn luyện viên người bản địa cho bắn thử vào bia ở khoảng cách 100m bằng súng săn. Theo quy định của chính phủ Nam Phi, súng dùng đi săn là loại súng trường một nòng hoặc hai nòng chỉ bắn từ 1 đến 2 viên đạn mỗi lần và chỉ được phép sử dụng trong phạm vi được phép săn bắn. Việc bắn súng với khoảng cách 100m không hề làm khó bất kỳ thành viên nào trong đoàn của chúng tôi bởi hầu hết đều đã có kinh nghiệm từ trước. Sau khi thảo luận, chúng tôi quyết định tiến hành cuộc đi săn ngay trong buổi chiều với hy vọng sẽ săn được

con thú nào đó làm buổi tối cho cả đoàn. Với tâm trạng háo hức trước khi bước vào cuộc săn, lại được người chủ trang trại cho biết rằng lúc chập tối và rạng sáng là thời điểm các con thú đi kiếm ăn khá nhiều, chúng tôi mỗi người cầm một cây súng trường và leo lên hai chiếc xe Jeep đã chờ sẵn ở ngoài. Giữa khung cảnh buổi chiều hoang vu và lạnh lẽo, giữa cánh đồng cỏ cháy khô xác, thỉnh thoảng lại nghe tiếng sư tử gầm ở gần đầu dãy khiến chúng tôi vừa hồi hộp vừa háo hức.

Xe đưa chúng tôi xuyên qua vùng thảo nguyên mênh mông bạt ngàn của đất nước Nam Phi vừa hùng vĩ vừa cô liêu. Chợt anh hướng dẫn viên kêu lên

“See over there” (Nhìn kia). Xuất hiện ngay trước tầm mắt của chúng tôi là một đàn linh dương Châu Phi, được dân địa phương gọi với cái tên impara và cũng là biểu tượng của một số nước thuộc Phi Châu này đang kiếm ăn ở phía xa những trảng cỏ và cây bụi. Ngay lập tức, chúng tôi dừng xe, một vài người lom khom tiếp cận đàn linh dương. Sau khi bàn bạc, quyết định tôi sẽ là người bắn đầu tiên. Cố gắng nhớ lại những gì đã được dạy trong buổi tập bắn cách đó mấy tiếng, tôi cầm chắc cây súng sẵn trên tay từ từ tiến tới. Vị trí ngắm bắn tốt nhất là vào giữa bả vai của con thú, đạn sẽ xuyên trúng tim và con thú sẽ chết ngay. Lý thuyết là thế nhưng khi ra thực địa thì mọi việc không dễ dàng như tôi nghĩ.

Đầu tiên là phải làm cách nào tiếp cận với con thú càng gần càng tốt mà không được phát ra tiếng động, khoảng cách ngắm bắn tầm 100m đến mục tiêu. Linh dương là loài động vật có thính giác khá nhạy, hơn nữa với bản năng là một con vật thường xuyên bị ăn

hiếp nên luôn đề cao cảnh giác. Đêm xuống ở vùng hoang mạc nhiệt độ lạnh dưới không độ, cái lạnh thấu buốt xương khiến tôi phải tập trung hết tất cả mọi giác quan, quan sát con linh dương mục tiêu của mình đang nhón như gặm cỏ, nhẹ nhàng bóp cò. . . Có lẽ do tầm bắn khá xa, trời tối, lại chưa quen sử dụng súng nên Tôi đành khom mình đứng cách đàn linh dương tầm hơn 100 mét để đề phòng đánh động viên đạn sượt ngang qua bả vai con linh dương làm cả đàn chạy tán loạn. Chúng tôi đành dừng cuộc săn lên xe quay về khách sạn.

Sau một đêm nghỉ ngơi lấy sức, đoàn chúng tôi bắt đầu chuyến đi săn ngày thứ hai. Thời tiết hôm nay rất đẹp và khô ráo, bầu trời trong xanh và cao, chỉ thỉnh thoảng điểm xuyết một vài gợn mây trắng trôi lững thững, gió thổi nhẹ nhàng rất thích hợp cho một ngày đi săn đầy thú vị. Theo lời Jame, một đàn thú bắt kể linh dương hay ngựa vằn đều thường kiếm ăn ở khu vực quen thuộc của nó. Jame chỉ tay về phía đàn linh dương phía trước trong đó có 1 con đang tập tễnh gặm cỏ, có lẽ nó đã bị thương vì phát đạn bắt sượt của tôi ngày hôm qua. Tôi quyết

định rượt theo và săn con thú đó. Tuy bị thương nhưng bản năng sinh tồn của con thú rất lớn, luôn đề cao cảnh giác quan sát xung quanh. Tôi khó khăn lắm mới tiếp cận được con thú, đặt nó vào trong tầm bắn và bóp cò. Tiếng đạn khô khốc văng ra cắm ngay vào bả vai con thú. Vẫn chưa khiến nó gục ngã, anh chàng Jame này giờ vẫn đi bên cạnh tôi nhẹ nhàng nâng súng lên bồi thêm một phát đạn nữa con vật mới gục hẳn. Chúng tôi chụp ảnh lưu niệm với chiến công của cuộc đi săn đầu tiên. Lúc này tôi mới có dịp quan sát kỹ con linh dương mà mình đã góp phần hạ gục. Nó là một vật vô cùng đẹp đẽ, nặng chừng 70kg, phải đến 2 anh chàng lực lưỡng vất vả mới khênh được nó về đến xe Jeep của chúng tôi. Sau đó chúng tôi thay đổi địa điểm săn bắn. Hai chiếc xe địa hình lao băng băng qua những hẻm núi bờ vực đưa chúng tôi lên đỉnh núi đường dốc dựng đứng. Thỉnh thoảng Jame lại chỉ cho chúng tôi những đàn thú ở xa xa. Những con vật quen thuộc thường thấy trên các chương trình Discovery Channel bây giờ hiện ra trước mắt chúng tôi thật sống động giữa một vùng bình nguyên tươi đẹp và hoang dã. Khi lên tới đỉnh núi, cả đoàn xuống đi bộ tiếp tục cuộc săn. Ở Nam Phi, các con thú chiến lợi phẩm của những chuyến đi săn hợp pháp có thể được các công ty dịch vụ thuộc đầu, thuộc da con thú và gởi về nước nếu có nhu cầu. Các con thú phải được nằm trong danh mục động vật được săn bắn do chính phủ Nam Phi quy định, và được kiểm soát gắt gao

về số lượng. Muốn thuộc da đầu của con thú đưa về nước, du khách phải đăng ký để công ty dịch vụ xin giấy phép kiểm lâm địa phương. Còn những loài quý hiếm hơn như tê giác, báo, hươu cao cổ, sư tử hay nai rừng tấm thì phải xin giấy phép của Cục kiểm lâm Nhà nước đặt tại khu vực. Bất kì hành động nào vi phạm luật săn bắn động vật hoang dã đều sẽ bị phạt tù rất nặng. Ở Nam Phi hay tại các nước ở Châu Phi khác, nguồn thu từ hình thức du lịch này rất lớn, nó cũng là nguồn thu chính của các khu bảo tồn tư nhân. Chính sách của chính phủ là lấy nguồn thu từ hình thức du lịch

săn bắn để giúp bảo tồn chính những động vật bị săn bắt.

Phát súng thứ hai của một người trong đoàn không trúng đích khiến đàn linh dương bỏ chạy tán loạn. Sau đó chúng tôi lại bắt gặp một đàn kudu đang kiếm ăn dưới hẻm núi và tiếp tục cuộc săn cho đến tối mịt. Ngày thứ hai thu hoạch hơn ngày thứ nhất rất nhiều. Chúng tôi trở về khách sạn với đầy ắp các con thú trên xe, hứa hẹn một bữa tối thịnh soạn với thịt thú rừng vừa được săn trong ngày. Buổi tối sau khi tắm rửa nghỉ ngơi, chúng tôi xông vào giúp cô nàng nấu ăn xinh đẹp nấu nướng, vừa muốn thử cảm giác tự tay chế biến thịt các con thú do chính tay mình bắn được

theo khẩu vị của bản thân, vừa tán gẫu với nhau thả lỏng chém gió về chuyến đi săn trong ngày. Màn đêm sâu hun hút của vùng bình nguyên Châu phi rộng lớn được thắp sáng bởi đồng lửa chúng tôi đốt lên và vang vọng tiếng cười nói của những người từ hai bên kia bờ đại dương. Máy chai rượu chúng tôi đem theo từ Bangkok làm cho mấy anh thợ săn to lớn không bỏ được về đến nhà ngủ.

Ngày cuối cùng của chuyến đi săn, chiến lợi phẩm thu được của chúng tôi là

một con linh dương đầu bò do một chú nhóc mới 17 tuổi trong đoàn hạ gục với chỉ duy nhất một viên đạn, 5 con gà lôi và 3 chú thỏ. Quá đủ cho buổi tối cuối cùng của chuyến đi săn.

Sáng sớm hôm sau chúng tôi chia tay ông chủ khách sạn cùng mấy anh chàng hướng dẫn to lớn và mấy cô nàng đầu bếp da đen quay về Johaneberg để bay đi Capetown. Trên máy bay về thành

phố Cực Nam của Châu Phi này, tôi nghiêng người nhìn ra ngoài, một mảng trời xanh ngắt, mặt đất bao trùm một màu cỏ úa, lác đác ven các con sông khô cằn loáng thoáng khoảng xanh của rừng cây bụi thấp, từng đàn từng đàn thú nhón nhơ gặm cỏ mà khi nhìn từ cửa sổ máy bay chỉ bé như những chú kiến cằn mẫn kiếm ăn.

Khung cảnh vừa lạ lẫm vừa quen thuộc rất Châu Phi này tự dưng cảm thấy một chút luyến tiếc.

Thành phố Capetown đón chúng tôi bằng một buổi chiều nắng đẹp, không khí ẩm áp và ẩm ướt hơn làm cho những người quen sống ở vùng nhiệt đới như chúng tôi cảm thấy dễ chịu lên nhiều so với không khí khô hanh những

ngày vừa rồi. Capetown là thành phố biển, đông dân lớn thứ hai ở Nam Phi. Thành phố này có rất nhiều địa danh nổi tiếng như núi Bàn Cờ nằm trên một ngọn núi cao có đỉnh bằng phẳng rộng lớn. Đứng trên đó không những có thể nhìn thấy toàn bộ thành phố Capetown xinh đẹp mà còn được ngắm khung cảnh hùng vĩ của nơi giao

thoa giữa Đại Tây Dương và Ấn Độ Dương. Hay như Mũi Hảo Vọng, con đường tuyệt đẹp một bên núi một bên biển với bãi cát trắng tinh, những ngôi biệt thự dựa lưng và núi hướng tầm nhìn ra biển nằm cao thấp trên triền đồi tạo nên vẻ đẹp đặc trưng của thành phố Capetown.

(Mũi Hảo Vọng)

Cape town là một thành phố ra đời cách đây 400 năm khi những người Châu Âu đầu tiên đặt chân đến khám phá cùng đất mới giàu tài nguyên và khoáng sản, dần

dân hình thành nên thương cảng, pháo đài, các trung tâm mua bán sầm uất, trung tâm văn hóa tín ngưỡng như nhà thờ, nhà hát Khí hậu ôn hòa, phong cảnh tuyệt đẹp, thời tiết mát mẻ về mùa hè và ấm áp về mùa đông khiến nơi đây trở nên sinh động, giàu có trù phú và tràn đầy sức sống nhất so với những thành phố chúng tôi đã đi qua trên vùng lục địa Châu Phi này. Ở đây có đầy đủ tiện nghi của một thành phố hiện đại như sân bay quốc tế, sân vận động, nhà hàng quán bar, cảng biển, nhà thờ, các trung tâm thương mại, vui chơi giải trí, những địa điểm thơ mộng và lãng mạn . Mỗi năm có khoảng 20 triệu lượt khách du lịch tìm đến thành phố này, mặc dù dân số thành phố chỉ xấp xỉ 2 triệu người. Chúng tôi ở lại Capetown hai ngày, được hòa vào không khí của một thành phố Châu Phi giàu có trù phú và hoang dã, mua sắm thỏa thích và thưởng thức những món ăn tuyệt vời được làm từ hải sản, tham quan Núi Bàn, Mũi Hảo Vọng, các khu bảo tồn thiên nhiên xung quanh thành phố khiến cho chuyến đi của đoàn chúng tôi trở nên trọn vẹn và tuyệt vời hơn rất nhiều.

Ngày mai chúng tôi lại trở về Johannesburg để bay một hành trình nửa vòng trái đất trở về thành phố của mình. Tạm biệt Nam Phi với những ấn tượng khó quên, những cánh đồng cỏ hoang dã xơ xác, những đàn thú hoang tuyệt đẹp, thành phố giàu đẹp trù phú bên bờ biển, những chàng trai cô gái da đen đầy sức sống và nhiệt huyết. Một đất nước đầy tương phản về sự hiện đại và hoang dã, gần gũi nhưng cũng rất xa xôi.

Tạm biệt Nam Phi.